

ใบความรู้ที่ ๑ กรณีศึกษาเรื่องที่ ๑ “ฝาก”

คำชี้แจง : ให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๑ กรณีศึกษาเรื่องที่ ๑ “ฝาก” เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ
จรรยาบรรณของวิชาชีพทางการศึกษา : จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพทาง
การศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจาและจิตใจ

ประเด็น : ๑. การประพฤติปฏิบัติตนของครูที่ไม่ข้องเกี่ยวกับอบายมุข
๒. การใช้นักเรียนเป็นสื่อกลางในกิจการของตน หรือ ผลประโยชน์ส่วนบุคคล

---

๑. การประพฤติปฏิบัติตนของครูที่ไม่ข้องเกี่ยวกับอบายมุข

อบายมุข ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายของอบายมุข ดังนี้
อบายมุข เป็นคำนาม หมายถึง ทางแห่งความฉิบหาย, เหตุแห่งความฉิบหาย, มี ๒ หมวด คือ อบายมุข ๔ ได้แก่
๑. เป็นนักร้องหญิง ๒. เป็นนักร้องสุรา ๓. เป็นนักร้องเล่นการพนัน ๔. คบคนชั่วเป็นมิตร กับ อบายมุข ๖ ได้แก่
๑. ดื่มน้ำเมา ๒. เที่ยวกลางคืน ๓. เที่ยวดูการเล่น ๔. เล่นการพนัน ๕. คบคนชั่วเป็นมิตร ๖. เกียจคร้านทำงาน

และตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวดที่ ๑
แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ส่วนที่ ๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง ข้อที่ ๕ “ ครูต้องมีวินัยใน
ตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการ พัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และ
การเมืองอยู่เสมอ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขหรือเสพ
สิ่งเสพติดจนขาดสติหรือแสดงกิริยาไม่สุภาพ เป็นที่น่ารังเกียจในสังคม ”

โดยพฤติกรรมของครูสามารถในเรื่อง “ฝาก” นี้ แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของบุคลากร
ทางการศึกษา กล่าวคือ ครูสามารถไม่สามารถประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสม และตรงตามจรรยาบรรณของ
วิชาชีพครูได้

๒. การใช้นักเรียนเป็นสื่อกลางในกิจการของตน หรือ ผลประโยชน์ส่วนบุคคล

นักเรียน ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายของนักเรียน ดังนี้ นักเรียน
เป็นคำนาม หมายถึง ผู้ศึกษาเล่าเรียน, ผู้รับการศึกษจากโรงเรียน และ ครู ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายของครูว่า ผู้สั่งสอนศิษย์, ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ มีใช้ใช้ศิษย์ หรือ นักเรียนเป็น
สื่อกลางในกิจการของตน หรือ ผลประโยชน์ส่วนบุคคล นับว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม และไม่ควรปฏิบัติตาม
เนื่องจากการกระทำดังกล่าว อาจส่งผลเสียต่อตัวของนักเรียนเอง ไม่น่าก่น้อย

และส่งผลเสียต่อความน่าเชื่อถือที่มีต่อจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผน
พฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.๒๕๕๐ หมวดที่ ๑ แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู
ส่วนที่ ๒ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ข้อที่ ๖ “ครูต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่
ดีขององค์กร วิชาชีพ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติ ตามแบบแผนพฤติกรรมที่ส่งผลให้ศิษย์หรือ
ผู้รับบริการ เกิดความเสียหาย และใช้ความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ หรืออาศัยองค์กรวิชาชีพแสวงหาประโยชน์
เพื่อตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ”

*****

เอกสารอ้างอิง

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๐. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๑. จาก <http://www.ksp.or.th/ksp๒๐๑๓/search/index.php?key=ข้อบังคับคุรุสภา>
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๑. จาก <http://www.royin.go.th/dictionary/index.php>